

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/258/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114223877
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2114223877.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: M. O., nar. XX. M. XXXX, bytom C. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, 851 01 Bratislava, zastúpený splnomocnenkyňou: HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, o zaplatenie 133,30 eur s príslušenstvom o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 26. marca 2015, č. k. 11C 108/2014-56, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania nepriznáva.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. žalobu zamietol, II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal a III. žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia v sume 89,96 eur. Rozhodnutie o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka odôvodnil právne ust. § 18, § 24, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), § 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (Ústavný zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a vecne plným úspechom žalovaného ako aj vedľajšieho účastníka konania vystupujúceho na jeho strane v spore ako aj účelnosťou trov konania vynaložených vedľajším účastníkom na bránenie práva žalovaného v tomto konaní s tým, že jeho cestovné výdavky a náhradu za stratu času mu nebolo možné priznať z dôvodu nepreukázania ich výšky.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa čo do výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka (výrok III. rozsudku) s návrhom jeho zmeny nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi z dôvodu ich neúčelnosti pre skutkovo a právne totožný obsah jeho podaní robených aj v iných veciach - sporoch (len elektronicky, so zaručeným podpisom), v ktorých vedľajší účastník vystupuje na ochranu záujmov spotrebiteľov, ako aj jeho oprávnené predpokladanú schopnosť hájiť tieto záujmy (plynúcu z účelu, pre ktorý bolo predmetné združenie zriadené) len svojimi pracovníkmi, bez odôvodnenej potreby zastupovania advokátom, poukazujúc na uznesenie NS SR z 19. marca 2014 sp. zn. 6MCdo 5/2013 a rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/3.

Žalovaný ani vedľajší účastník odvolacie návrhy nepodali, k odvolaniu žalobkyne sa nevyjadrili a náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.) oprávnená osoba - účastníčka konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), teda vec len v časti uloženia tzv. náhradovej povinnosti odvolateľke, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné považovať za dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Práve citované ust. upravuje rozhodovanie o trovách konania skončeného vecným rozhodnutím v prospech jednej strany sporu (k čomu môže dôjsť v tzv. sporovom konaní buď úplným vyhovením žalobe alebo naopak jej úplným zamietnutím) a obsahuje vyjadrenie jednej zo zásad vlastnej všetkým rozhodovacím procesom o trovách konania, ktorou je, že súd prizná len náhradu trov potrebných na účelné bránenie práva, čiže len takých trov, ktoré možno považovať objektívne za vynaložené účelne. Medzi trovy konania s nárokovateľnou náhradou potom zásadne patrila i trovy reprezentované odmenou a súvisiacimi náhradami advokátov v súvislosti s poskytovaním právnych služieb ich klientom (účastníkom súdnych konaní) a to z dôvodu neodňateľnosti práva účastníka konania na súdnu a inú právnu ochranu. Otázka využitia práva na právnu pomoc advokáta a otázka účelnosti v takejto súvislosti vynakladaných trov sú však otázkami, ktoré majú len čiastočný súvis a ktoré preto nemožno zmiešavať. V každom prípade pri robení záverov o namietanej účelnosti trov konania treba v každom prípade brať do úvahy skutočnosť, či by inak advokátom zastúpený účastník bol v konkrétnej situácii schopný uplatňovať svoje práva aj bez pomoci advokáta, samozrejme za podmienky schopnosti hájenia práv spôsobom zásadne rovnocenným s tým, ako za jeho pomoci.

Pri pohľade na problém v prejednávanej veci z práve priblíženého uhla pohľadu potom nešlo prehliadnúť, že advokát vedľajšieho účastníka v tomto prípade (obdobne ako v množstve iných vecí známych súdu z jeho rozhodovacej činnosti, v ktorých toho istého vedľajšieho účastníka zastupoval ten istý advokát) požadoval (okrem paušálnych náhrad a DPH) odmenu za 2 úkony právnej pomoci, z ktorých tým prvým bolo prevzatie a príprava zastúpenia (samostatne nehonorovateľné, pretože ak by advokát okrem takéhoto úkonu už pre klienta nevykonal žiaden iný, vytratil by sa zmysel zastupovania) a druhým vyhotovenie písomného vyjadrenia k žalobe, z ktorého obsahu je zrejmé (vyjmúc konkrétne údaje, odpísané zo žaloby, o ktorej doručenie advokát zastupujúci vedľajšieho účastníka požiadal) len paušálna námietka absencie niektorých obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy uvedených v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) Z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to najmä presnej špecifikácie výšky splátky istiny, úrokov a poplatkov a z toho plynúcej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s návrhom na zamietnutie žaloby bez toho, aby v ktorejkoľvek druhovo totožnej veci za účasti tej istej žalobkyne vznikla potreba na takomto podaní (opäť vyjmúc údaje zistiteľné zo žaloby) čokoľvek meniť.

Ak potom odvolací súd má zo svojej skoršej rozhodovacej činnosti vedomosť o postupe vedľajšieho účastníka (presnejšie advokáta takéhoto účastníka zastupujúceho) spôsobom celkom totožným s tým v prejednávanej veci aj v iných veciach (vedených tunajším súdom pod sp. zn. 10Co 76/2013 a 10Co 81/2013 bola vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov právneho zastúpenia takto teda už viacnásobne priznaná), bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že po získaní vedomostí účastníkom, ako účinne a to paušálne v konaní uplatňovať práva, alebo sa brániť a získaní tiež náhrady trov konania, zodpovedajúcej odmene, ktorú musel takýto účastník zaplatiť advokátovi, aby pre neho paušálny vzor vyhotovil, nemôže už byť ďalej účelným vynakladaním prostriedkov na odmeňovanie advokáta za to, aby aj ďalších druhovo totožných veciach robil obsahovo identické podania bez toho, aby tu bol zrejmý aj vklad venovaný argumentácii príznačnej práve pre konkrétnu vec, v ktorej sa zastupuje. Po riadení sa touto úvahou ako i pri nerozhodnosti toho, v ktorom v konaní advokát použil neskôr paušálne uplatňovaný vzor po prvý raz, tak trovy vedľajšieho účastníka nešlo považovať za účelné.

Odvolačný súd preto podľa § 220 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto svojho uznesenia.

V odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalobkyňa, v dôsledku čoho jej principiálne podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania (vedľajší účastník totiž s požiadavkou na náhradu trov prvostupňového konania voči žalobkyni neuspel ani len z časti). Odvolačný súd však žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že táto si ich riadne neuplatnila, nevyčíslila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplynuli (§ 151 ods. 1 a 2 O.s.p.) ako aj z dôvodu ich neúčelnosti spočívajúcej v tých istých okolnostiach ako tomu bolo aj u vedľajšieho účastníka, a to že po získaní vedomostí žalobkyňou, ako účinne a to paušálne v konaní uplatňovať práva, alebo sa brániť a získaní tiež náhrady trov konania, zodpovedajúcej odmene, ktorú musela zaplatiť advokátovi, aby pre ňu paušálny vzor vyhotovil, nemôže už byť ďalej účelným vynakladaním prostriedkov na odmeňovanie advokáta za to, aby aj v ďalších druhovo totožných veciach robil obsahovo identické podania - odvolania voči rozhodnutiam ukladajúcim jej platiť trovy konania vedľajšieho účastníka bez toho, aby tu bol zrejmý aj vklad venovaný argumentácii príznačnej práve pre konkrétnu vec, v ktorej sa zastupuje. Po riadení sa touto úvahou ako i pri nerozhodnosti toho, v ktorom v konaní advokát použil neskôr paušálne uplatňovaný vzor po prvý raz, tak trovy vedľajšieho účastníka nešlo považovať za účelné.

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3: 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona číslo 757/2004 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.